

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/53/2023
Identifikačné číslo spisu: 2122015142
Dátum vydania rozhodnutia: 21.09.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Dana Wänkeová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:2122015142.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedníčky JUDr. Dany Wänkeovej a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Beáty Javorkovej v trestnej veci proti obvinenému U. X. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom 21. septembra 2023 v Bratislave o dovolaní obvineného U. X. proti trestnému rozkazu Okresného súdu Trnava z 11. novembra 2022, sp. zn. 0T/229/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku dovolanie obvineného U. X. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) trestným rozkazom z 11. novembra 2022, sp. zn. 0T/229/2022, uznal obvineného U. X. za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

10. novembra 2022 v čase okolo 14.40 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky Audi A6 s evidenčným číslom vozidla U. XXXCS v obci F. O. P. pri vodnej nádrži, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Cífer, pričom motorové vozidlo viedol napriek tomu, že rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trnava č. ORPZ-TT-ODI2-2022/001294 zo 7. marca 2022, právoplatným 7. marca 2022, bol za spáchanie priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. f) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov okrem iného sankcionovaný aj uložením zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 10 mesiacov.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona § 46 Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona a § 353 ods. 2 písm. a) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obvineného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a § 353 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku okresný súd obvinenému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 3 roky.

Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 11. novembra 2022.

Proti citovanému právoplatnému trestnému rozkazu podal obvinený U. X. dovolanie prostredníctvom pre dovolacie konanie ustanoveného obhajcu JUDr. Radovana Grubjára písomným podaním z 20. júna 2023, s uvedením dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

V odôvodnení tohto mimoriadneho opravného prostriedku obvinený poukázal na to, že v priebehu celého trestného konania nemal obhajcu, hoci bolo zjavné, že nebol schopný sa sám účinne obhajovať. Uvedená skutočnosť mala za následok, že obvinený U. X. vypovedal usvedčujúco v neprítomnosti obhajcu, k čomu bol prinútený nátlakom a ľst'ou zo strany polície, keďže mu bolo sľúbené, že ak sa prizná, bude prepustený zo zadržania. Skutočnosť, že obvinený nemal obhajcu, viedla podľa jeho názoru k zmätočnosti, keďže po vyhlásení trestného rozkazu sa domáhal odvolania, pretože nerozumel tomu, že má podať odpor. Tieto skutočnosti sa dozvedel až po právoplatnosti trestného rozkazu a bez obhajcu ich nemohol namietat' tak, ako to predpokladá § 371 ods. 4 Trestného poriadku.

Jedinými usvedčujúcimi dôkazmi v predmetnej trestnej veci sú jeho výpoveď, ku ktorej bol prinútený a klamlivými tvrdeniami policajtov. Obvinený sa taktiež domnieva, že nebol zastavený políciou v súlade so zákonom a že predmetná cestná kontrola bola svojvoľná a teda nezákonná, na základe čoho je trestné konanie vedené proti nemu od začiatku zmätočné. Obvinený má navyše svedkov, ktorí môžu svojimi výpoveďami potvrdiť skutkový stav veci, tak ako ho obvinený popisuje a teda že v motorovom vozidle iba sedel a čakal na brata a nevedol ho žiadnym spôsobom, čiže žiadnym spôsobom nemohol porušiť zákon. Uvedené skutočnosti a dôkazy preukazujúce jeho nevinu, ktoré boli okresnému súdu skôr neznáme, obvinený nemal možnosť riadne predložiť, pretože nemal obhajcu a myslel si, že jednoduchšie bude priznať sa a ísť zo zadržania domov, ako mu sľubovali policajti, čo však bola lož.

S poukazom na uvedené obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že trestným rozkazom Okresného súdu Trnava z 11. novembra 2022, sp. zn. 0T/229/2022, a konaním ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanoveniach, o ktoré sa dôvod dovolania opiera, v jeho neprospech. Ďalej navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Trnava z 11. novembra 2022, sp. zn. 0T/229/2022, v celom rozsahu a zároveň zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku prikázal Okresnému súdu Trnava, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava (ďalej len „prokurátor“) písomným podaním zo 16. augusta 2023, v ktorom po citácii § 368 ods. 1, ods. 2, § 369 ods. 1, ods. 2 písm. b), § 372 ods. 1 Trestného poriadku uviedol, že z citovaných ustanovení je zjavné, že obvinený U. X. by mohol podať dovolanie voči napadnutému rozhodnutiu len v prípade, ak by využil svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok, resp. opravný prostriedok by bol podaný prokurátorom alebo poškodeným a odvolacím súdom by bolo rozhodnuté v neprospech obvineného.

V predmetnej veci sa však obvinený výslovne vzdal práva na podanie odporu po doručení trestného rozkazu, rovnako sa práva na podanie odporu vzdal aj prokurátor, na základe čoho trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 11. novembra 2022. S poukazom na uvedené je preto podľa obvineného nepochybné, že nie sú splnené podmienky dovolania v zmysle § 372 ods. 1 Trestného poriadku.

K ďalším skutočnostiam uvedeným v podanom dovolaní prokurátor uviedol, že dovolacie námietky obvineného U. X. smerujú okrem iného aj k tomu, že podľa jeho názoru súd nevykonal dostatočné dokazovanie, v nedostatočnom rozsahu zistil skutkový stav pre potreby svojho rozhodnutia a tento

nesprávne posúdil a vyhodnotil, čo možno vyhodnotiť ako skutkové zistenia, ktoré dovolací súd v kontexte § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku na podklade dovolania obvineného nepreskúmava, a to vrátane neúplnosti skutkových zistení, prípadne nesprávneho hodnotenia dôkazov.

K otázke nemožnosti riadnej obhajoby obvineného prokurátor poukázal na to, že obvinený bol v rámci prípravného konania riadne poučený o svojich právach, vrátane práva zvoliť si obhajcu, pričom svoje zákonné právo nevyužil. Rovnako tvrdenia o nátlaku zo strany policajných orgánov, ktoré nemajú žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní, podľa prokurátora žiadnym spôsobom nevysvetľujú, prečo sa obvinený k protiprávnemu konaniu, ktoré mu bolo kladené za vinu, priznal aj v rámci výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie, pričom svoje konanie oľutoval.

S poukazom na uvedené potom prokurátor konštatoval, že v predmetnom trestnom konaní sa nevyskytli žiadne procesnoprávne ani hmotnoprávne pochybenia, ktoré by zakladali dôvody dovolania. Dôvody dovolania v zmysle § 371 preto nie sú v tomto prípade podľa prokurátora dané.

Uvádzané dôvody dovolania preto podľa prokurátora v tomto prípade nie sú dané. S poukazom na uvedené prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku bez preskúmania veci odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Trestného poriadku a zistil, že v nej nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 Trestného poriadku.

Úvodom považuje najvyšší súd za potrebné k veci vo všeobecnej rovine uviesť, že podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku oprávnené osoby môžu podať dovolanie len vtedy, pokiaľ využili svoje právo podať riadny opravný prostriedok proti rozhodnutiu prvostupňového súdu a bolo o ňom rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 Trestného poriadku môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Za využitie práva podať odvolanie proti rozsudku je potrebné považovať iba situáciu, keď odvolací súd môže v dôsledku tohto riadneho opravného prostriedku uplatniť svoje oprávnenie podľa § 319 Trestného poriadku alebo podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku alebo rovnaké oprávnenie podľa § 321 Trestného poriadku s následným postupom podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku alebo podľa odseku 3 tohto ustanovenia po uplatnení prieskumnej povinnosti podľa § 317 Trestného poriadku. Sem však nepatria prípady zamietnutia odvolania z formálnych dôvodov podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, kedy odvolací súd nemôže preskúmať napadnuté rozhodnutie, ani konanie, ktoré mu predchádzalo a jeho prieskumná povinnosť môže byť zameraná výlučne len na to, či existuje niektorý z dôvodov uvedených v tomto ustanovení, ktorý bez ďalšieho znamená zamietnutie odvolania (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod č. 48/2014-I).

V súvislosti s trestným rozkazom je potrebné vo všeobecnosti uviesť, že ani podanie odporu obvineným proti trestnému rozkazu nemožno považovať za riadny opravný prostriedok, ktorého uplatnenie je požadované ustanovením § 372 Trestného poriadku o podmienkach dovolania. Odpor proti trestnému rozkazu nevyvoláva prieskumné konanie odvolacím súdom ohľadom rozhodnutia, proti ktorému smeruje, ale je len procesným úkonom, ktorým strana v súdnom konaní odmieta skrátenú formu tohto konania (trestný rozkaz vydaný súdom) a ktorý v nadväznosti na to zakladá povinnosť súdu prerokovať vec na hlavnom pojednávaní tak, ako je to ustanovené v § 355 ods. 3 Trestného poriadku (primerane rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 8/2011).

Vychádzajúc z uvedeného vo vzťahu k predmetnej veci možno konštatovať, že nakoľko obvinený U. X. v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 0T/229/2022 nevyužil svoje právo podať

riadny opravný prostriedok (pričom v tejto súvislosti je potrebné uviesť, že tak ako bolo uvedené vyššie, riadnym opravným prostriedkom v predmetnom konaní by nebolo podanie odporu proti trestnému rozkazu, ale až podanie odvolania proti rozsudku, ktorým by súd rozhodol po zrušení trestného rozkazu na základe riadne a včas podaného odporu prednesením obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní), nespĺnil tak podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1 Trestného poriadku. Ide pritom o vadu neodstrániteľnú, ktorú by nebolo možné napraviť ani po výzve podľa § 379 ods. 1 Trestného poriadku a ktorá má za následok odmietnutie dovolania podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd dovolanie obvineného U. X. na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci odmietol.

Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.